

1. Ramy prawne i spójność strategiczna Programu.

1.1 Otoczenie prawne Programu

Główne ramy Programu MMS wyznacza UoDPPIW. Ustawa w szczególności wyznacza zakres podmiotowy Programu, definiując organizacje pozarządowe i określając inne podmioty upoważnione do prowadzenia działalności pożytku publicznego (art. 3 ust. 2-3 UoDPPIW). Co więcej, ustawa ta wyznacza także zakres przedmiotowy Programu, określając sferę zadań publicznych (art. 4 ust. 1 UoDPPIW). W sferze tej mieszczą się m.in. zadania finansowane w ramach Programu, tj. związane ze wspieraniem rozwoju i wzmacnianiem odporności wspólnot i społeczności lokalnych, wspomaganie rozwoju demokracji, a także wspieraniem organizacji pozarządowych i podmiotów wymienionych w art. 3 ust. 3 UoDPPIW. Przepisy UoDPPIW określają również zasady i tryb udzielania dotacji w ramach Programu. Zasady realizacji Programu określone w niniejszym dokumencie są zgodne z tymi przepisami.

Program MMS jest programem wspierania rozwoju społeczeństwa obywatelskiego w rozumieniu art. 23 ust. 1 UoNIW. Ustawa ta przewiduje, że działania NIW-CRSO powinny w szczególności zwiększać instytucjonalną sprawność organizacji pozarządowych oraz innych zorganizowanych form społeczeństwa obywatelskiego. W ramach programów wspierania rozwoju społeczeństwa obywatelskiego, NIW-CRSO może dofinansować rozwój instytucjonalny organizacji pozarządowych oraz podmiotów, o których mowa w art. 3 ust. 3 ustawy (art. 24 ust. 1 i art. 31 UoNIW). W niniejszym Programie przewidziano zatem możliwość dofinansowania rozwoju instytucjonalnego organizacji pozarządowych oraz innych uprawnionych podmiotów. Zasady realizacji Programu są zgodne także z art. 30 UoNIW, określającym m.in. formy zlecania zadań publicznych przez NIW-CRSO, treść regulaminów konkursowych oraz kryteria oceny ofert składanych w konkursach.

Program MMS nie jest programem rozwoju w rozumieniu art. 15 ust. 4 pkt 2 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2025 r. poz. 198).

Cel główny Programu MMS odwołuje się do pojęcia społecznej odporności, które zostało zdefiniowane w ustawie z dnia 5 grudnia 2024 r. o ochronie ludności i obronie cywilnej (Dz. U. poz. 1907), dalej: „UoOLOC”. Zgodnie z ustawową definicją, społeczna odporność to: indywidualna i grupowa zdolność ludzi do zaspokajania swoich podstawowych potrzeb bytowych, w tym dzięki posiadaniu własnych zapasów niezbędnych produktów, oraz ich zdolność do współdziałania z podmiotami ochrony ludności, a także do zdobywania kompetencji w zakresie kształtowania świadomości zagrożeń i zapobiegania zagrożeniom oraz pożądanych zachowań na wypadek wystąpienia zagrożeń.

Przygotowanie ludności do właściwego zachowania się w sytuacji zagrożenia przez zwiększanie świadomości zagrożeń i społecznej odporności, jest jednym z zadań ochrony ludności i obrony cywilnej przewidzianych w art. 4 ust. 1 UoOLOC. W wykonywaniu tych zadań – jako podmioty ochrony ludności i obrony cywilnej albo na podstawie porozumień zawartych